

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-711-0048

Til
Folketingets Skatteudvalg

L 110 - Forslag til Lov om skatteforvaltningsloven.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer mine bemærkninger til henvendelsen af 3. maj 2005 fra HTS – Handel, Transport og Serviceerhvervene, L 110 – bilag 31.

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Handel, Transport og Service (HTS) anbefaler Skatteudvalget at ændre lovforslaget, således at skatteankenævnene tillægges kompetencen til at behandle klager i selskabssager, således at der også i selskabssager kan vælges mellem at starte en klagesag i skatteankenævn og Landsskatteret. HTS finder, at dette både vil kunne styrke retssikkerheden på skatteområdet og lette presset på Landsskatteretten.

Kommentar:

Jeg finder det indledningsvis meget tilfredsstillende, at HTS tilslutter sig det hensigtsmæssige i at etablere en enstrengt skatteadministration og en parallelitet i klagebehandlingen, som giver en hovedaktionær mulighed for at få sin sag klagebehandlet sammen med selskabets sag. Denne parallelitet er i lovforslaget tilvejebragt ved, at der i § 5, stk. 2, er indført hjemmel til, at afgørelser, der kan påklages til skatteankenævnet, efter klagerens valg i stedet kan påklages til Landsskatteretten. HTS ønsker, at paralleliteten i stedet skal tilvejebringes ved, at skatteankenævnene igen tillægges kompetence til at behandle klager i selskabssager.

Forslaget til skatteforvaltningsloven er baseret på reglerne i skattestyrelsesloven. Dette gælder bl.a. forslaget om at opretholde skatteankenævnene som 1. klageinstans i sager vedrørende personligning m.v. Der er således ikke foreslået ændringer i de typer af klager, som skatteankenævnene kan afgøre, bortset fra at skatteankenævnenes kompetence udvides til at omfatte klager over afgørelser om gaveafgift.

Det er endvidere foreslået, at den enkelte borger får frihed til at vælge, om en klage skal behandles af skatteankenævnet eller Landsskatteretten. Dette forslag er en liberalisering i forhold til den gældende ordning, hvor borgeren først kan gå til Landsskatteretten 3 måneder efter, at klagen er indgivet til skatteankenævnet. Denne liberalisering er begrundet med, at borgeren herved får mulighed for at afpasse klagesagsbehandlingen efter sagens karakter og i øvrigt efter individuelle behov.

Jeg mener ikke, at dette forslag om at give borgeren større fleksibilitet i sit valg af klageinstans fører til, som ønsket af bl.a. HTS, at klagesager vedrørende selskaber skal kunne behandles af skatteankenævn i 1. instans. Et sådant forslag falder efter min opfattelse uden for rammerne af de justeringer, der er fornødne på grund af etableringen af enhedsforvaltningen og det énstrengede klagesystem. Hensynet til retssikkerhed, sagsbehandlingstid og hensigtsmæssig ressourceudnyttelse for borgerne og det offentlige varetages fuldt ud ved, at klager i skattesager vedrørende selskaber som hidtil sker til Landsskatteretten i 1. instans. Jeg er således ikke enig med HTS i, at det ville være en styrkelse af retssikkerheden at indføre en ekstra klageinstans.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at samlingen af den kommunale og den statslige skatteforvaltning til én statslig enhedsorganisation har indbygget en række styrker i sig, som samlet skal føre til, at både borgere og selskaber får afgjort deres sager hurtigt og korrekt i told- og skatteforvaltningen, således at klagesagerne begrænses og helst undgås. I det omfang klagesagerne ikke kan undgås, er det imidlertid også et formål med den nye struktur, at der hurtigt og enkelt kan ske de fornødne ressourcetilpasninger i klageinstanserne. Det gælder både skatteankenævnene og Landsskatteretten, som ved lovforslaget tilføres to ekstra retsmedlemmer.

Jeg kan således ikke anbefale Skatteudvalget at følge HTS's forslag om at placere klager over selskabers skattesager i de nye skatteankenævn.